

Seg skal endnu blot med et Par Ord henvende mig til den ærede Ordfører. Den ærede Ordfører udtalte igaar, at det var ham høist forbausende, at han havde hørt mig fremsætte den Sætning, at Grundtaxten i Virkeligheden hvilede paa Grunden alene og ikke paa Bygningen; det var ham overmaade forbausende, fordi jeg i Udvalget skulde have udtalt mig i modsat Retning. Seg skal dertil sige, at det virkelig er mig meget ubehageligt, at denne Ytring er kommen frem, og det af to Grunde, dels fordi jeg efter den Erfaring, jeg nu i 5 Aar har havt i denne Sal, aldrig har seet, at der for nogen af Parterne kom noget Duffeligt ud af, at man kom frem med, hvad der foregik i Udvalget, og dels fordi jeg i denne Sag, hvor jeg staaer ene og forfægter Principer og Grundsætninger mod det ærede Udvalgs Fleertal, grumme nødig vilde have et personligt Mellemværende med noget af dets Medlemmer og navnlig den ærede Ordfører, som jeg i andre Henseender staaer saa overordentlig nær; ikke destomindre er det nu engang kommet frem, og jeg seer mig altsaa nødsaget til i Modsetning til den ærede Ordfører at paastaae, at han i den Henseende tager fuldstændig feil. Seg har aldrig nogensinde i Udvalget udtalt, at jeg ikke betragtede Grundskatten paa den samme Maade, som jeg igaar har udtalt; hvad jeg derimod maaskee har sagt, det er, at naar man endelig vil have en Deling af Skatten, saa maatte man, saaledes som det igaar blev udtalt af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 4de Valgfreds (R. Sensen), meget hellere dele den vilkaarligt for enhver enkelt Eiendom for sig; jeg har sagt, at det kunde jeg til Nød gaae ind paa, men jeg har aldrig sagt, at det i og for sig var rigtigt, at den skulde deles. Seg maa derhos fremhæve, at hvad dette Mellemværende angaaer, har jeg ogsaa et haandgribeligt Beviis for, at den ærede Ordfører dog maaskee i denne Henseende huster feil, det nemlig, at det, jeg igaar udtalte, jo staaer i min Betænkning. Seg tør derfor næsten sige, at han ikke først igaar burde have kjendt min Mening, thi om han end havde taget feil af

mine Udtalelser i Udvalget, saa vilde han dog, naar han opmærksomt havde gennemlæst min Betænkning, af denne have kunnet erfare min Anskuelse, saaledes som jeg igaar udtalte den.

Forøvrigt skal jeg, da vi ere komne ind paa dette, tilstaae, at jeg i og for sig meget let kan begribe, at den ærede Ordfører saaledes har taget feil, thi — det er Noget, jeg maa sige, da vi engang ere komne ind paa at omtale, hvorledes det er gaaet til i Udvalget — i den Henseende har det været meget uheldigt, at jeg har staaet ene i Udvalget, at Forhandlingerne i Udvalget af den Grund ikke have været meget fyldestgjørende, idet jeg meget hurtigt kom til det Resultat, at de andre Medlemmer ikke vilde eller kunde lade sig overbevise af mine Grunde, og de paa deres Side, at de ikke behøvede at tage synderligt Hensyn til, hvad jeg meente, da jeg var i absolut Mindretal. Derfor har Diskussionen i Udvalget ikke været saa bethdelig, som den ellers kunde have været, og det kan gjerne være, at jeg, ikke alene i denne Henseende, men ogsaa i andre Henseender, kan komme til at udtale Noget her i Salen, ikke som er modsat, hvad jeg har udtalt i Udvalget, men som jeg maaskee slet ikke har udtalt der.

Den ærede Ordfører gjorde dernæst i sit Foredrag en Bemærkning imod det af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 4de Valgfreds (R. Sensen) fremsatte Forslag, et Forslag, som jeg efter min Anskuelse ikke kan gaae ind paa, det nemlig, at Kommunalbestyrelsen skulde afgjøre, hvorledes Delingen af Skatten for den enkelte Eier skulde være. Derimod gjorde den høitagtede Ordfører den Indvending, at det var at sætte Kommunalbestyrelsen i den største Forlegenhed og udsætte den for den største Mis kjendelse, o. s. v. Seg maa tilstaae, at dette var, som om jeg selv kunde have sagt det, men hvorledes den ærede Ordfører kan staae paa det Standpunkt, hvorpaa han staaer, og gjøre den Indvending, er mig i høieste Grad forbausende, thi det er ganske sikkert, at der ved den ærede Rigsdagsmands Forslag bliver lagt en vilkaarlig Magt i Kom-